

ИЗБОР КРСТА Поучна прича

Био један простодушни сељанин, који је живео од плодова рада својих руку, али је зарађивао јако мало: једва је успевао да прехрани себе и своју породицу. Пошао је једном на обалу мора, сео на камен и почео да посматра како на пристаниште пристају велики бродови са богатим товарима, како их затим истоварају и шаљу робу у град на продају. И дошла му је у главу грешна мисао: **„Зашто је Господ једним људима дао богатство и свега довољно, а друге оставио да живе у беди?“** И почео је да се жали на своју јадну судбину.

Подневно сунце је јако припекло; сиромаша је почео да хвата дремеж, и неприметно је заспао. Присни му се да се налази у подножју високе планине. Пришао му је поштован старац са дугачком брадом и рекао му:

„Пођи за мном!“

Послушао је и кренуо за њим. Дуго су тако ишли и на крају стигли на једно место где се налазила велика гомила крстова, од разних материјала и разних величина. Било је крстова и великих и малих, златних и сребрних, бакарних и гвоздених, камених и дрвених.

И рече му старац:

„Видиш, колико је овде крстова? Изабери себи било који и носи на врх оне планине, коју си видео.“

Загледао се наш простодушни човек на златан крст: тако је он леп, као јарко сунце сија. Свидео му се тај крст и хтео је да га стави на раме, али ма колико се трудио, не да није могао да га

подигне, него није могао ни са места да га помери.

„Не, – рече му старац, „очигледно нећеш моћи да изнесеш тај крст на врх планине. Узми други – сребрни. Може бити да ће он одговарати твојој снази.“

Узео је сељак и сребрни крст. Он је био, истина, лакши од златног, али ипак ништа није успео. Исто се десило и са бакарним, гвозденим и каменим крстовима.

„Нема друге“, рече му старац, „узми неки од дрвених крстова.“

Тада је узео најмањи од свих дрвених крстова и лако и брзо га однео на планину. Обрадовао се, што је најзад нашао крст који му је лако да носи и упита свог сапутника:

„А каква ми је награда за ово?“

„Да би сам закључио, чиме си награђен“, одговорио му је старац, „открићу ти какви су крстови, које си видео.“

Златан крст, који ти се одмах допао, - је царски крст. Ти мислиш: лепо и лако је бити цар. А не видиш, да је царска власт – најтежи крст.

Сребрни крст – је крст свих оних којима је поверена власт, то је крст пастира Цркве Божије, крст најближих царевих слугу. Сви имају много брига и невоља.

Бронзани крст – је крст свих оних, којима је Бог богатство послао. Ти им завидиш и мислиш, како су они срећни. А богатима је теже да живе него теби. Ти, после много напора, можеш спокојно да заспиш, нико неће дирати твоју убогу одећу и мало ствари које имаш.

А богати човек се увек, и дању и ноћу боји да га неко није преварио, покрао, запалио кућу. Осим тога, богаташ ће за своје богатство Богу одговор дати: како га употребљава. А догоди се и невоља – осиромашити богаташ: колико брига ће се тада на њега обрушити!

А гвоздени крст – то је крст војника. Питај оне, који су ратовали и рећи ће ти колико често су ноћи проводили на голој, влажној земљи, трепећи глад и зиму.

Камени крст – то је крст трговаца. Теби се допада њихов живот, зато што не морају да раде као ти? Али, зар се не дешава да они утроше сав свој новац на робу, која затим пропадне услед бродолома и врате се кући као потпуни сиромаси?

А овај дрвени крст, који си тако лако узнео на планину, то је твој крст. Жалио си се да имаш тежак живот, а сада ево видиш да је он много лакши од живота других људи. Знао је познавалац људске душе Господ, да би у сваком другом звању и положају изгубио душу своју и Он ти је дао крст скроман, најлакши – дрвени крст.

И тако, корачај и не гунђај на Господа Бога свога на своју несрећну судбину. Господ свакоме даје крст према снази – колико ко може да понесе.“

Код последњих речи старца сељак се пробудио, заблагодарио Богу за уразумљујући сан и отада се више није Богу жалио за своју судбину.

IZBOR KRSTA

Poučna priča

Bio jedan prostodušni seljanin, koji je živeo od plodova rada svojih ruku, ali je zarađivao jako malo: jedva je uspevao da prehrani sebe i svoju porodicu. Pošao je jednom na obalu mora, seo na kamen i počeo da posmatra kako na pristanište pristaju veliki brodovi sa bogatim tovarima, kako ih zatim istovaraju i šalju robu u grad na prodaju. I došla mu je u glavu grešna misao: „**Zašto je Gospod jednim ljudima dao bogatstvo i svega dovoljno, a druge ostavio da žive u bedi?**“ I počeo je da se žali na svoju jadnu sudbinu.

Podnevno sunce je jako pripeklo; siromaha je počeo da hvata dremež, i neprimetno je zaspao. Prisni mu se da se nalazi u podnožju visoke planine. Prišao mu je poštovan starac sa dugačkom bradom i rekao mu:

„Pođi za mnom!“

Poslušao je i krenuo za njim. Dugo su tako išli i na kraju stigli na jedno mesto gde se nalazila velika gomila krstova, od raznih materijala i raznih veličina. Bilo je krstova i velikih i malih, zlatnih i srebrnih, bakarnih i gvozdениh, kamenih i drvenih.

I reče mu starac:

„Vidiš, koliko je ovde krstova? Izaberi sebi bilo koji i nosi na vrh one planine, koju si video.“

Zagledao se naš prostodušni čovek na zlatan krst: tako je on lep, kao jarko sunce sija. Svideo mu

se taj krst i hteo je da ga stavi na rame, ali ma koliko se trudio, ne da nije mogao da ga podigne, nego nije mogao ni sa mesta da ga pomeri.

„Ne, – reče mu starac, „očigledno nećeš moći da izneseš taj krst na vrh planine. Uzmi drugi – srebrni. Može biti da će on odgovarati tvojoj snazi.“

Uzeo je seljak i srebrni krst. On je bio, istina, lakši od zlatnog, ali ipak ništa nije uspeo. Isto se desilo i sa bakarnim, gvozdениm i kamenim krstovima.

„Nema druge“, reče mu starac, „uzmi neki od drvenih krstova.“

Tada je uzeo najmanji od svih drvenih krstova i lako i brzo ga odneo na planinu. Obradovao se, što je najzad našao krst koji mu je lako da nosi i upita svog saputnika:

„A kakva mi je nagrada za ovo?“

„Da bi sam zaključio, čime si nagrađen“, odgovorio mu je starac, „otkriću ti kakvi su krstovi, koje si video.“

Zlatan krst, koji ti se odmah dopao, - je carski krst. Ti misliš: lepo i lako je biti car. A ne vidiš, da je carska vlast – najteži krst.

Srebrni krst – je krst svih onih kojima je poverena vlast, to je krst pastira Crkve Božije, krst najbližih carevih slugu. Svi imaju mnogo briga i nevolja.

Bronzani krst – je krst svih onih, kojima je Bog bogatstvo poslao. Ti im zavidiš i misliš, kako su oni

srećni. A bogatima je teže da žive nego tebi. Ti, posle mnogo napora, možeš spokojno da zaspis, niko neće dirati tvoju ubogu odeću i malo stvari koje imaš.

A bogati čovek se uvek, i danju i noću boji da ga neko nije prevario, pokrao, zapalio kuću. Osim toga, bogataš će za svoje bogatstvo Bogu odgovor dati: kako ga upotrebljava. A dogodi se i nevolja – osiromaši bogataš: koliko briga će se tada na njega obrušiti!

A gvozdени krst – to je krst vojnika. Pitaj one, koji su ratovali i reći će ti koliko često su noći provodili na goljoj, vlažnoj zemlji, trepeći glad i zimu.

Kameni krst – to je krst trgovaca. Tebi se dopada njihov život, zato što ne moraju da rade kao ti? Ali, zar se ne dešava da oni utroše sav svoj novac na robu, koja zatim propadne usled brodoloma i vrate se kući kao potpuni siromasi?

A ovaj drveni krst, koji si tako lako uzneo na planinu, to je tvoj krst. Žalio si se da imaš težak život, a sada evo vidiš da je on mnogo lakši od života drugih ljudi. Znao je poznavalac ljudske duše Gospod, da bi u svakom drugom zvanju i položaju izgubio dušu svoju i On ti je dao krst skroman, najlakši – drveni krst.

I tako, koračaj i ne gundaj na Gospoda Boga svoga na svoju nesrećnu sudbinu. Gospod svakome daje krst prema snazi – koliko ko može da ponese.“

Kod poslednjih reči starca seljak se probudio, zablagodario Bogu za urazumljujući san i otad se više nije Bogu žalio za svoju sudbinu.